

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-318-0325

S 1691

Til

Folketingets Lovsekretariat

Hermed fremsendes svar på spørgsmål S 1691 indleveret af Peter Skaarup (DF).

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål: Kan ministeren oplyse, om ministeriet har overvejet, hvilke konsekvenser det vil få for særligt forsvaret, men også politiet og andre offentlige myndigheder, at den skattefri rejsegodtgørelse, efter en nyligt afsagt dom i Landsskatteretten, tilsyneladende bortfalder, kan ministeren herunder oplyse, hvor mange ansatte inden for forsvaret, politiet og andre offentlige myndigheder der vil blive ramt af de nye regler, og kan ministeren oplyse, hvor meget det vil koste henholdsvis forsvaret og politiet økonomisk, hvis de, for at holde på deres ansatte, tvinges til at kompensere de ansatte for den bortfaldne rejsegodtgørelse?

Svar: Den kendelse fra Landsskatteretten, som spørgeren refererer til, er offentliggjort som SKM2004.390.LSR. I sagen, der vedrører en officer, har Landsskatteretten på baggrund af oplysninger om afstanden mellem den pågældendes bopæl og midlertidige arbejdssted, samt på baggrund af oplysninger om arbejdets karakter, fundet, at officeren ikke var på en rejse. Den rejsegodtgørelse, som officeren havde fået udbetalt skattefrit af arbejdsgiveren (forsvaret), skulle således beskattes.

Det regelsæt, der ligger til grund for Landsskatterettens kendelse, er ikke nyt. Den grundlæggende betingelse for udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse, nemlig at lønmodtageren har været på en rejse, har for offentligt ansattes vedkommende været gældende siden 1. april 1999. Efter disse regler, som findes i ligningslovens § 9 A, er en lønmodtager på rejse, når han eller hun på grund af afstanden mellem et midlertidigt arbejdssted og den sædvanlige bopæl, ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl. Det er en betingelse, at lønmodtageren rent faktisk heller ikke har overnattet på bopælen.

Skulle disse betingelser ændres, således at rejsegodtgørelse kunne udbetales skattefrit i sagen fra Landsskatteretten, ville det ikke mindst provenumæssigt være en omfattende ændring. Reglerne gælder nemlig både offentligt og privat ansatte, og regeringen har ikke planer om at tilsidesætte denne ligestilling af offentligt og privat ansatte ved at indføre særligt lempelige rejseregler for offentligt ansatte.

Som jeg ser det, vil Landsskatterettens afgørelse kun få konsekvenser for offentlige myndigheder og andre arbejdsgivere i øvrigt, i det omfang de har udbetalt skattefri rejsegodtgørelse i situationer, hvor betingelserne herfor ikke er opfyldt. I hvilket omfang dette er sket, har jeg ikke konkrete tal på. Jeg kan dog nævne, at Statsrevisorerne i december 2004 afgav beretning 7/04 om administration af indenlandske tjenesterejser. Rigsrevisionens undersøgelse heraf omfatter institutioner under 6 forskellige ministerområder, herunder Forsvarsministeriet og Justitsministeriet. Rigsrevisionen konstaterer s. 13, at de undersøgte institutioner generelt ikke har anvendt reglerne om

skattefri rejsegodtgørelse korrekt. Det fremgår tillige af s. 13, at de berørte ministerier vil sikre, at tjenesterejser nu vil blive administreret i overensstemmelse med skattereglerne.

Såvel Landsskatterettens kendelse som Statsrevisorernes beretning har således sat fokus på behovet for eventuelle ændringer i nogle myndigheders administration af reglerne om skattefri rejsegodtgørelse. Alt afhængig af hvordan en sådan ændring gennemføres, vil den få betydning for en række ansatte, ligesom en ændring vil få betydning for omkostningerne til eventuel udbetaling af anden skattepligtig kompensation. Skatteministeriet har ikke mulighed for at skønne over antallet af berørte offentligt ansatte eller omfanget af omkostningerne (det er de berørte ministerier bedre til), men jeg mener i øvrigt heller ikke, at det er Skatteministeriets opgave. Skatteministeriets opgave er at sikre, at de regler, Folketinget har vedtaget på skatteområdet, overholdes, og jeg kan konstatere, at det vil de blive fremover på de ministerområder, der er berørt af Statsrevisorernes beretning 7/04.

Foranlediget af spørgerens fokus på forsvaret, vil jeg godt benytte lejligheden til at sige, at der ikke er grund til at tro, at Landsskatterettens afgørelse umuliggør udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse til samtlige ansatte i forsvaret, der som følge af forsvarsforliget skal udstationeres i den kommende tid. Hvis de pågældende udstationeres til et midlertidigt arbejdssted, der ligger så langt fra deres sædvanlige bopæl, at det ikke er muligt at overnatte på bopælen, er der grundlag for udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse i overensstemmelse med ligningslovens § 9 A.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at som en konsekvens af Statsrevisorernes beretning og anbefalingerne fra Rigsrevisionen vil ToldSkats pjece om skattefri rejsegodtgørelse blive udbygget med nogle eksempler på, hvornår en lønmodtager er på en rejse, der giver mulighed for udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse.